

Sygn. akt II K 703/14

1 Ds. 1916/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Katarzyna Jamrozy - Szponik

Protokolant Iwona Połczyńska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy A. Z.

po rozpoznaniu dnia 26 listopada 2014 roku, 4 lutego 2015 roku, 18 marca 2015 roku, 14 maja 2015 roku, 2 grudnia 2015 roku, 11 stycznia 2016 roku, 8 lutego 2016 roku, 25 kwietnia 2016 roku sprawy

R. G.

syna L. i E. z domu K.,

urodzonego(...)w Ś.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 27 sierpnia 2012 roku w Ś. woj. (...), wykorzystując nieuważę P. T. z jego mieszkania przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia dowód osobisty czym działał na szkodę P. T.,

tj. o czyn z art. 275 § 1 kk;

II. w okresie od 02.10.2012r. do 05.10.2012r. w Ś. woj. (...), zabrał w celu przywłaszczenia kosiarkę marki H. model (...) oraz drabinę aluminiową marki K. o długości 9 m, czym spowodował straty w wysokości 2500 zł na szkodę A. W. (1), przy czym zarzuconego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. II K 534/05 z dnia 31.01.2006 roku za czyn z art. 288 § 1 kk za karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 11 kwietnia 2009 roku do dnia 11 kwietnia 2010 roku,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

III. w okresie od 05 marca 2012r. do 27 lipca 2012r. z terenu miasta Ś. woj. (...), zabrał w celu przywłaszczenia 21 sztuk kratek do wpustów kanalizacji deszczowej o łącznej wartości 4500 zł, czym działał na szkodę Gminy M. Ś., przy czym zarzuconego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. II K 534/05 z dnia 31.01.2006 roku za czyn z art. 288 § 1 kk za karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 11 kwietnia 2009 roku do dnia 11 kwietnia 2010 roku,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

I. oskarżonego R. G. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 275 § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego R. G. uznaje za winnego, tego że działając w warunkach ciąggu przestępstw:

- dopuścił się czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 §1 kk,

-dopuścił się czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, iż w ramach tego czynu działał z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu w okresie od 5 marca 2012r. do 27 lipca 2012r. z wyłączeniem okresu od dnia 23.03.2012r. do dnia 24 czerwca 2012r. a także, iż łączna wartość skradzionych krutek wyniosła 4494 zł, tj. występku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

i za to na podstawie art. 278 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk wymierza mu karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 91 § 2 kk łączy wymierzone oskarżonemu w pkt od I do II wyroku kary pozbawienia wolności i orzeka wobec niego karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. N. Ł. kwotę 1239,84 złotych (jeden tysiąc dwieście trzydzieści dziewięć złotych osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony R. G. w dniu 27 sierpnia 2012r. przebywał w mieszkaniu P. T., z którym wspólnie spożywał alkohol. W pewnym momencie P. T. wyszedł do kuchni, aby przyrządzić kawę. Jego nieobecność wykorzystał R. G., który wziął z przedpokoju kurtkę należąca do pokrzywdzonego wraz pieniędzmi w kwocie 120 zł oraz dowodem osobistym wystawionym na nazwiska P. T., a następnie pośpiesznie opuścił mieszkanie. Schodząc po schodach pozostawił na klatce kurtkę, natomiast zabrał ze sobą pieniądze oraz dowód osobisty, który następnie wyrzucił.

Dowód: - wyjaśnienia R. G. – k. 21,

- zeznania P. T. – k. 3-5, częściowo 296,

- zeznania S. G. – k. 311,

Intelekt P. T. jest obniżony. Iloraz inteligencji słownej na pograniczu normy i upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim. Rozumie znaczenie podstawowych norm społecznych. Postrzega prawidłowo proste sytuacje społeczne. Ma osłabioną funkcję pamięci świeżej i trwałej. Jego pierwsze, jak i drugie zeznania mogą być pozbawione szczegółów, ścisłego uporządkowania chronologicznego i mogą pojawić się sprzeczności. Luki pamięci może wypełniać przypuszczeniami. Nie jest szczególnie refleksyjny i nie przywiązuje wagi do precyzji wypowiedzi, stąd też może nie przyznawać się do niepamięci i może nieprecyzyjnie używać sformułowań. Zeznając w sądzie znajduje się w sytuacji stresowej, co dodatkowo wpływa na obniżenie jakości jego zeznań. Nie ujawnia skłonności do fantazjowania i manipulacji, a sprzeczności w zeznaniach i nieścisłości będą związane z jego obniżonym intelektem, dodatkowo pogłębione przez stan nietrzeźwości.

Dowód: - opinia biegłej psycholog – k. 311-314,

Intelekt S. G. mieści w granicach normy. Iloraz inteligencji słownej na pograniczu normy upośledzenia umysłowego, lekkiego. Występują u niej słabsze umiejętności percepcyjne i pamięciowe. Odtwarzając zdarzenia z przeszłości Może nie podać wszystkich szczegółów ani też

ściślej chronologii zdarzeń. Ma skłonność do picia alkoholu w nadmiernych ilościach, rozpoczął się u niej proces organiczny, ale bez istotnych zaburzeń otępiennych.

Dowód – opinia biegłej psycholog – k. 426-429,

R. G. wykonywał prace remontowe na posesji przy ul (...) w Ś.. Nieustalanej nocy w okresie od 2.10.2012r. do 5.10.2012r. udał się na jej teren, skąd zabrał należącą do A. W. (2) kosiarkę marki H. model (...) oraz drabinę aluminiową marki K. o długości 9 m o łącznej wartości 2.500 zł.

Dowód: - wyjaśnienia R. G. – k. 21,

- zeznania A. W. (2) – k. 13-15, 295,

- zeznania K. T. – k. 352,

W okresie od dnia 5 marca 2012r. do dnia 27 lipca 2012r. z wyłączeniem okresu od dnia 23.03.2012r. do dnia 24.06.2012r. R. G. dokonywał kradzieży krater do wpustów kanalizacji deszczowej w Ś., z ulic (...), ze skrzyżowania P.z M. oraz W. z P., M.. We wskazanym okresie ukradł łącznie 21 takich krater o łącznej wartości 4494 zł, działając na szkodę Gminy M. Ś.. Za każdym razem używając wózka przewoził kratki do parku, gdzie tłukł je na mniejsze kawałki, które następnie były sprzedawane do skupu złomu.

Średnia masa kratki wpustu ulicznego typu ciężkiego wynosi około 40 kg.

Dowód:- wyjaśnienia oskarżonego – k. 42,

- zeznania J. M. – k. 25-26, 295,

- pismo Urzędu Miejskiego w Ś.- k. 521,

W dniu 23 marca 2012r. R. G. doznał urazu podudzia prawego. W dniu 31 marca 2012r. został przyjęty do szpitala (...) z powodu infekcji rany, pokrytej włókniakiem, występującą tkanka martwiczą oraz treścią ropną.

Dowód: - karta informacyjna ze szpitala (...) – k. 341,

R. G. był wielokrotnie karany. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 31.01.2006r., sygn. akt II K 534/05 został skazany za czyn z art. 288 § 1 kk na karę roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 11.04.2009r. do dnia 11.04.2010 r.

Przebywając w warunkach izolacji nie sprawiał kłopotów natury wychowawczej, nie był uczestnikiem podkultury więziennej. W całym okresie odbywania kary był 27 -krotnie nagradzany regulaminowo, nie był karany dyscyplinarnie. Uczęszczał na mitingi AA. Jego zachowanie zostało ocenione jako pozytywne.

Dowód: - karta karna – k. 530-532,

- wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy, sygn. akt II K 534/05 – k.63,

- opinia o oskarżonym – k. 435,

Oskarżony R. G. w trakcie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Podczas postępowania sądowego zmienił wyjaśnienia, podając, iż nie dopuścił się zarzucanych mu występów. W mieszkaniu P. T. przebywało wiele osób, które mogły dokonać kradzieży dowodu osobistego i najprawdopodobniej zrobiła to pani R.. Wskazał, iż składając wszystkie wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym musiał się przyznać

do ich popełnienia, albowiem w przeciwnym wypadku zostałby tymczasowo aresztowany. Zaznaczył, iż w marcu 2012r. doznał poważnego urazu nogi i z uwagi na stan zdrowia nie mógł dokonać kradzieży krutek do wpustów kanalizacji.

Sąd nadto zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie przypisanych mu czynów nie budzi wątpliwości. Rekonstruując stan faktyczny Sąd w głównej mierze oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym oraz na zeznaniach świadków.

I tak za w pełni wiarygodne uznano zeznania P. T., co do tego, iż w jego mieszkaniu przebywał R. G., który następnie w pośpiechu opuścił mieszkanie. Pokrzywdzony nie widział, aby R. G. jego kurtkę z dowodem osobistym i pieniędzmi, zauważył dopiero po jakimś czasie, iż na krześle nie wisi już jego kurtka. O tym, iż zabrał ją oskarżony świadczą jego wyjaśnienia, w których opisał sposób swojego zachowania, w tym również to co zrobił z poszczególnymi przedmiotami, wskazując między innymi, iż z kurtki wyciągnął dowód osobisty, który następnie wyrzucił.

Ujawnione nieścisłości w zeznaniach pokrzywdzonego wynikają ze stwierdzonej u niego przez biegłą psycholog osłabionej funkcji pamięci oraz z obniżonego intelektu. Za odpowiadające prawdzie należy uznać jego pierwsze zeznania, albowiem pokrywają się one z zeznaniami S. G., która odnalazła kurtkę P. T.. Sąd nie znalazł powodów do kwestionowania zeznań S. G., która jest osobą obcą dla oskarżonego i nie miała powodu zeznawać nieprawdy. O tym, iż to nie ona dokonała kradzieży dowodu osobistego świadczą pierwsze wyjaśnienia oskarżonego, w których podał szczegóły swojego przestępczego zachowania.

Za w pełni wiarygodne przyjęto opinie biegłej psycholog odnośnie P. T. i S. G. które są spójne, logiczne i nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Rekonstruując zachowanie oskarżonego w zakresie drugiego z przypisanych mu czynów również oparto się w głównej mierze na jego wyjaśnieniach złożonych w trakcie postępowania przygotowawczego, uznając je za wiarygodne. Za takie przyjęto również zeznania A. W. (2), a także K. T. w zakresie jego rozmowy z nieustalonym mężczyzną o imieniu R., od którego dowiedział się, iż kradzieży drabiny i kosiarki dokonał oskarżony. Są to osoby zupełnie obce dla oskarżonego, a tym samym, zdaniem Sądu, bezstronne.

R. G. przyznał się również do popełnienia trzeciego z czynów, składając w postępowaniu przygotowawczym szczegółowe wyjaśnienia w tym zakresie. Pokrywają się one z zeznaniami J. M., przedstawiciela pokrzywdzonego, odnośnie wartości krat wpustowych, a także miejsc, z których zostały skradzione. Ocena ich wagi została zmodyfikowana przez świadka na rozprawie i w pełni pokrywa się z treścią pisma Urzędu Miejskiego w Ś., gdzie wskazano, iż wynosi ona około 40 kg.

Na uwagę zasługuje fakt, iż z zeznań wskazanego świadka wynika, iż kradzieże krutek miały miejsce w dniach 5.03.2012r, 13.03.2012r, 19.03.2012r., 21.03.2012r. oraz 22.03.2012r. Następnie przez okres około trzech miesięcy do dnia 24.06.2012r. nie ujawniono dalszych kradzieży, które następowały kolejno po sobie dopiero po tym dniu. Z zestawienia wskazanych dat, oraz daty doznania poważnego urazu nogi przez oskarżonego, tj. 23.03.2012r. jasno wynika, iż R. G. dokonał kilku kradzieży przed wypadkiem, ostatnia z nich miała miejsce w dniu 22.03.2012r., a następnie po rekonwalescencji, kontynuując proceder od dnia 25.06.2012r.

Zeznania E. B., matki oskarżonego, niewiele wniosły do sprawy, potwierdziła ona jedynie stan niedyspozycji oskarżonego przez miesiąc po urazie. Z kolei K. Ś. złożył zeznania na okoliczność konsultacji lekarskich, a także faktu wystawienia oskarżonemu zwolnienia lekarskiego łącznie do dnia 15.05.2012r.

Z uwagi na fakt, iż wartość jednej kratki wpustowej wynosi 214 zł, należało zmodyfikować łączną sumę strat, poprzez przyjęcie, iż wynosiła ona 4494 zł (21x 214 zł), a także biorąc pod uwagę niedyspozycję zdrowotną oskarżonego

wyłączyć z czasookresu przestępczego działania oskarżonego okres od dnia 23.03.2012r. do dnia 24 czerwca 2012r., w którym to czasie nie kradł kratki wpustowych.

W świetle omówionego materiału dowodowego całkowicie niewiarygodnie brzmią wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie, w których kwestionował swoje sprawstwo. Biorąc pod uwagę jego wielokrotną karalność, a tym samym świadomość wagi składanych wyjaśnień naiwnie brzmią jego tłumaczenia, iż przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów w obawie przed zastosowaniem wobec niego tymczasowego aresztowania. Zeznania I. G. świadczą o tym, iż twierdzenia oskarżonego co do tego, iż odczytano mu protokoły zeznań innych świadków są nieprawdziwe. Dodatkowo potwierdza to chociażby fakt, iż w postępowaniu przygotowawczym J. M. zeznał, iż waga kratki wynosi około 70 kg, gdy tymczasem oskarżony na tym samym etapie postępowania twierdził, iż około 40 kg. Zatem nie występuje żadna korelacja pomiędzy tymi protokołami. Ponadto R. G. w postępowaniu przygotowawczym podał wiele szczegółów dotyczących popełnianych przez niego przestępstw i w tym zakresie był jedynym źródłem ich ujawnienia.

Przechodząc do rozważań odnośnie kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonemu, należy wskazać, iż w ramach pierwszego z nich R. G. dopuszczając się kradzieży dowodu osobistego, wyczerpał znamiona czynu z art. 275 § 1 kk.

Wskazana kradzież jest dokonana z chwilą wyjęcia dokumentu spod władztwa osoby uprawnionej i objęcia go we władanie przez sprawcę i postępowanie z nią jak z własną. Z taką sytuacją mieliśmy do czynienia w niniejszej sprawie.

Ponadto oskarżony kradnąc kosiarkę oraz drabinę wyczerpał znamiona występku z art. 278 § 1 kk. Taki sam występek popełnił kradnąc kratki do wpustów kanalizacji deszczowej. Z tym że biorąc pod uwagę, iż R. G. zabierając w celu przywłaszczenia kratki do wpustów działał z góry powziętym zamiarem -przy każdej nadarzającej się okazji, a także w krótkich odstępach czasu, należało przyjąć, iż zostały spełnione również przesłanki wynikające z art. 12 kk, co znalazło odzwierciedlenie w kwalifikacji prawnej czynu.

Biorąc pod uwagę, iż wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 31.01.2006r., sygn. akt II K 534/05 oskarżony został skazany za przestępstwo podobne z art. 288 § 1 kk na karę roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 11.04.2009r. do dnia 11.04.2010 r. , należało uznać, iż czynów przypisanych w punkcie II wyroku dopuścił się w ramach recydywy art. 64 § 1 kk.

Ponadto nie można mieć wątpliwości, iż obie kradzieże, tj. na szkodę A. W. (2) oraz na szkodę Gminy M. Ś., R. G. popełnił w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami opisanymi w przepisie art. 53 § 1 i 2 kk i wziął w szczególności pod uwagę zarówno obiektywne elementy społecznej szkodliwości, takie jak: rodzaj i rozmiar ujemnych następstw popełnionych przestępstwa.

Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał wielokrotną uprzednią karalność oskarżonego, działanie w warunkach powrotu do przestępstwa określone w art. 64 § 1 kk i postawę oskarżonego, dla którego popełnianie przestępstw jest akceptowanym przez niego sposobem uzyskiwania pieniędzy na utrzymanie.

Okolicznością łagodzącą było zachowanie oskarżonego w warunkach izolacji, gdzie był 27- krotnie nagradzany regulaminowo, chętnie uczestniczył w organizowanych kursach.

Nawiązując do społecznej szkodliwości czynów, których dopuścił się R. G. Sąd wziął pod uwagę oczywiście rodzaj i charakter naruszonych dóbr i doszedł do wniosku, że szkodliwość społeczna jego czynów należało by ocenić jako średni.

Z tych też to wszystkich względów za pierwszy czyn wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za drugi i trzeci, przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk karę roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd miał na względzie także zapobiegawcze i wychowawcze cele, które ma ona osiągnąć wobec R. G.. W tym zakresie sens zapobiegawczego oddziaływania kary sprowadza się do wyeliminowania u oskarżonego ponownego wejścia na drogę przestępstwa, po odbyciu kary. Natomiast wychowawcze cele kary realizowane są przez kształtowanie postawy sprawcy, do której istoty należy krytyczny stosunek do własnego czynu oraz do przestępstwa w ogóle.

Jednocześnie za takim wymiarem kary przemawiała potrzeba w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Chodzi o to, aby wymierzona kara za przedmiotowe przestępstwa oraz kara łączna oddziaływała nie tylko na samego oskarżonego, ale także na innych potencjalnych sprawców przestępstw, co do których wymierzanie kar powinno z jednej strony odstraszać, z drugiej zaś – kształtować postawy społecznie akceptowane. Chodzi o utwierdzenie społeczeństwa w przekonaniu, że każdy poniesie odpowiedzialność w wypadku jego naruszenia.

Uwzględniając zasadę ultima ratio kary pozbawienia wolności, na której opiera się kodeks karny, Sąd uznał, że wobec oskarżonego tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów. Kara orzeczona wobec oskarżonego ma stanowić przede wszystkim dla niego wskazówkę na przyszłość o nieopłacalności dokonywania takich zachowań.

Również z uwagi na dotychczasowy sposób życia oskarżonego, jego bagaż doświadczeń kryminalnych, który wskazuje, że wcześniej stosowane środki nie spełniły pokładanych w nich celów, Sąd doszedł do przekonania, że tylko kara izolacyjna, będzie mogła zaspokoić społeczne poczucie sprawiedliwości, osiągając przy tym względy ogólnie i szczególnie prewencyjne. Oskarżony już dopuszczał się popełnienia występku przeciwko mieniu. Dał tym samym świadectwo, że warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w jego przypadku nie może mieć zastosowania. Negatywna prognoza wobec oskarżonego, działanie w warunkach recydywy przemawia przeciwko zastosowaniu dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności.

Nadto, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. N. Ł. kwotę 1239,84 zł tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego udzielonej mu z urzędu. Wskazana kwota nie wykracza poza stawki minimalne za obronę z urzędu wyliczone w oparciu o treść art. §14 ust. 2pkt 3i § 16 i § 19 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Uwzględnia obecność obrońcy na 8 rozprawach i podatek VAT.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk z uwagi na sytuację finansową oskarżonego, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych w całości.